

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор!
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
«Грім» неділя і руских свят
в 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під ч. І.
«А. Домбровського (Хорунжичи). Екс-
педиция місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
славім» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

В народ!

Боріте ся, поборете!
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда сьвятая!

Шевченко.

(+) Посли руского клубу соймового по відкиненню їх внесення о заснованє рускої гімназії в Станиславові зложили мандати і йдуть в народ. Поважна і достойна але рішуча боротьба їх закінчила ся нібито побідою польської більшости. Однак се не побіда, але важке поражене сеї більшости, а душина атмосфера, яка залагала соймову палату за весь час сеї так поважно і достойно а при тим рішучо веденої рускими послами боротьби, се страшне пригнобленє, яке проявило ся на лицах всеї польської більшости в хвилі, коли рускі послы устами свого голови д-ра Олесницького висловили грімкий протест проти такої насили а відтак по черзі один за другим склали мандати, — на останку тремтячим голосом wypowiedжені слова маршалка їм на працю не — все те стає певним доказом, що польська соймова більшість понесла страшне і соромне поражене моральне.

Рускі послы встоювали мужно інтереси руского народу, его економічні, просвітні і культурні потреби і домагання, за ними промовляли все річеві аргументи, хоч вислід сеї боротьби розбив ся о числову перевагу польської більшости, за ними стояла воля і правда сьвятая! В тим іменно лежить моральна побіда ідеї над числовою насилою, і соромом вкрили ся перед цілим цивілізованим сьвітом ті, котрі так много деклямують про рівність, вільність і братерство.

Рускі послы зложенєм мандатів зберегли народну честь і йдуть в народ, щоби ему здати справу із своєї діяльности. Нема найменшого сумніву, що вся руска суспільність, весь руский нарід одобрить сей поступок руских послів, що руский нарід виразом своєї волі, покликуючи своїх заступників до нової боротьби, надасть їм сили, станути знов в обороні прав народних і вести сю боротьбу з успіхом.

Коли так скріплені довірем руского народу виступлять заступники его наново на політичній видівні, не може їх діяльність остати без вислїду, без успіху. Тим то не треба, не можна і не годить ся слухати таких голосів, як «оставте всякі надежды!», не треба опускати рук, не годить ся зрілим політикам попадати в розпуку, бо віра в невмиручу нашу ідею народну повинна нас все і всюди одушевляти при всіх наших починах. А коли перейме ся руска суспільність сею глибокою вірою в справе довільність своїх домагань, коли стане однодушно за своїми заступниками, то й побіда буде певна. Боріте ся, поборете, вам Бог помагає!

За рускими послами весь руский народ!

Тяжкі удари нашої народної судьби, які перебуваємо під польською гегемонією в Галичині, хіба сю одну користь приносять для нас, що скувають і гартують нашого народного духа в одну одноцільну єдність. Супроти тяжких гнобителів зникають домашні чвари, прояснює ся думка, кріпиться воля: як стати нам разом рама до рамени, одноцільною лавою против божевільного напору польского шовінізму. Ще ніколи не проявила ся була у нашім народнім таборі — ренегатского штабу з під знаку «Галичаніна» ми очевидно тут не вчисляємо — така єдність в поглядах на нашу політику — як се стало ся вчера на великих зборах львівських Русинів, скликаних «Народним Комітетом» до великої сали «Народного Дому».

На збори явило ся понад тисячку рускої публіки, між тим коло 300 голов академічної молодіжи. З послів явили ся пп. Барвінський, Могильницький, Богачевський, Гурик, Старух, Остапчук і Барабаш. На селі були заступлені всі партії, всі відтінки. А особливо в столиці краю они всі збігають ся і розрізняють ся з найбільшою силою. Та мимо того повна по самі береги сали «Народного Дому» виявила однодушність так в промовах, які виголошено, як і в резолюціях, які ухвалено. Промовує собі дорогу серед рускої суспільности се пересвідченє, що ані екстремі в порывах, ані радикалізм в середствах, а так само і потуранє вишехпольській галапасности не захистить нас перед їх напором, не скріпить і не розвить нашої народної сили. Тільки залізна витривалість в організаційній праці на всіх полях народного господарства, а рівночасно непохитна консеквенція в політиці зможуть поставити нас на тим становиску, що наші противники будуть мусіти з нами числити ся.

Сим засадам дали повний вираз вчерашні збори львівських Русинів, які перемінли ся були у величавий акт признання нашим б. соймовим послам за їх рішучий поступок супротив польского насильства. Пос. Романчук серед загально сьвяточного настрою отворив віче промовою, в якій загадав про сецесию 8 руских послів з сойму з перед 20 літ та про другу сецесию руских послів з перед двох літ. Дальший акт мартирології руского народу абзв ся вчера вночі. Рускі послы були приневолені сим разом з виходом з соймової сали зложити посольські мандати. Нинішнє віче — кінчив бесідник — має заявити, чи оправданий сей поступок заступників руского народу в соймі.

Подякувавши присутнім за труд, що явили ся на вічу, пос. Романчук предложив вибір превадїї. Одноголосно вибрано его головою віча, а заступником радника д-ра Савчака. На секретарів пос. Романчук покликав пп. Кузьмича і Петришина, почім представив коротко але досадно хвилі, які переживав галицький сойм. Число руских послів з початком конститутційної ери вносило до 50, с. є третину цілого сойму, аж дійшло до 13 послів, що привнали ся до рускої народности. Серед тяжких обставин находили ся заступники народа. Був час, коли голошено «нема Русї», але Русини були, є і будуть. На попередній каденції сойму 14 руских послів уміркованою політикою хотіли довести до обезпечення прав народних, але спровоковані поведенєм сой-

мової більшости уступили з сойму. Нині атмосфера в соймі ще більше захмарена, бо верх взяла деструктивна партія всепольских терористів. Ухвалено бюро посередництва праці, мимо протесту руских послів, зверифіковано неважні вибори, мимо протестів руских послів, а вкінці відкинено так мінімальне домаганє цілої рускої суспільности як отворенє рускої гімназії в Станиславові. Супроти сего факту руский соймовий клуб по довгих нарадах вибрав легальну дорогу протесту: сецесию і зложенє мандатів, після підписаної ним заяви з перед двох літ. Бесідник відчитав ту резолюцію, почім грімким словом візвав нашу інтелігенцію а передовсім академічну молодіж, аби піддержувала бувших послів в праці над нар дом, до якого они вертають з порогів сойму. Бурею оплесків нагороджено бесідника.

На естраду виступив серед грімких оплесків др. Могильницький, аби яркими словами зілюструвати польский сойм. Бесідник подав характеристику польских сторонництв в соймі: краківського-консервативного і всепольского-хаотичного. Ціль їх одна: відбудованє Польщі. Різняють ся лише тим, що перші обіцяють, а не дають а другі навіть нічого не обіцяють. Дальше бесідник представив безвихідну позицію Русинів в соймі та навів звисні ухвали соймової більшости на зниченє Русинів. Серед таких обставин — говорив др. Могильницький — рускі послы з нічим мусять станути перед своїми виборцями, зложивши свої мандати. Дальше бесідник з великим признанєм зазначив неочінену поміч Владики в заходах руского сойм. клубу. Слова бесідника: «Є. Е. Митрополит Шенціцький станув на висоті руского національного престоло» викликали між зібраними нечуваний ентузіазм, а довготривалі оплески і оклики «славно» лунали громом по селі. «Любов, якою ВПреосв. Владика обгортає наш нарід — говорив бесідник — мусить бути нами відплачена любовю і вдячністю». Нові грімки оплески залунали на знак одводушної згоди всіх присутних. Вкінці бесідник згадав про єдність елементів гуртуючих ся в рускім соймовім клубі, вказав на ложні напасті польских послів на наше патріотичне духовенство і закінчив словами: «закотім рукави і берім ся до праці!»

По перегомоні оплесків, якими нагороджено д-ра Могильницького, забрав слово другий речник руского соймового клубу, пос. Барвінський, привитаний бурею невмовкаючих оплесків. Серед напруженої уваги пос. Барвінський змалював потрясаюче враженє, яке зробила на цілий сойм сецесия руских послів, мимо того, що польська праса вже тиждень вперед писала про сю сецесию, яко певну постанову. Грім з ясного неба не був би так вразив польської більшости, як сей рішучий крок руского клубу. Дальше бесідник оправдував безплідний вислід праці руских послів в соймі, яким польська більшість звязала руки, представив явно-провокаційне поведене польских послів супротив Русинів, а яко примір сеї провокації вказав на промову п. Дзедушицького. Однак руский нарід не дасть спровокувати ся, не стане вести політики розпуки — говорив бесідник — але стане разом як один муж до праці не лише на політичнім полі, але що найважнійше, на економічнім і просвітнім. В поправі економічних і просвітних відносин лежить будучність нашого народа. Суспільности сильної економічно і культурно не здавить ніякий ворог

Праця між народами най буде тепер нашою задачею і ціллю!

Ентузіастичні оплески, якими нагороджено бесідника, були — як приймаємо — заявою одностайної згоди з его словами

З черги приступлено до голосованя над резолюціями пос. Романчука, які звучать:

1. а) Русини міста Львова зібрані дня 30. н. ст. жовтня 1903 в «Народнім Домі», висказують своє повне признанє і подяку руському клубови соймовому за щире, ревне і невтомиме заступованє прав і інтересів руського народу. Они констатують, що соймова більшість польська, помимо надзвичайно льояльного і уміркованого поведєня руських послів, своїми ухвалами о бюрах посередництва праці, о верифікації посольських виборів і иншими, а вкінци іменно о заложєню руської гімназії в Станиславові, доказала ясно своє стремління до цілковитого, економічного, політичного і культурного поневдєня руського народу та змусила руських послів до виступленя з сойму. Львівські Русини одобряють се виступленє руської репрезентації і зазначають рішучо, що львівський сойм ніяк не може вважати ся репрезентацією галицького краю, а тільки що найбільше репрезентацією галицько-польського народу.

Додаток (на внесенє проф. Шухевича): се признанє закомунікувати телеграфічною дорогою голові руського клубу др. Олесницькому.

1. б) Русини міста Львова висказують глибоку подяку руським вірним членам сойму а спеціально Високопреосвященному Митрополитови, котрі щиро і вірно стояли при руським народі.

Додаток (на внесенє проф. Шухевича): вислати депутацию до Митрополита для закомунікованя сеї ухвали зборів.

2) Русини міста Львова висказують, що патріотичний обовязок і політична konieczність вимагає, аби всі виступивші зі сойму руські послі станули яко кандидати при доповняючих виборах, а руський варід щоби їх знов вибрав своїми заступниками.

3) Русини міста Львова звертають ся до всіх Русинів в краю, щоби прилучили ся до сеї заяви і щоби в сеї дусі постунали.

Резолюції прийняті зібрані одностайно через аклямацію.

Вельми симпатичною хвилею вчерашнього віча було врученє гарної китиці з живих цвітів др. Могильницькому для членів б. руського соймового клубу. При врученю китиці п. Валявска іменем патріотичного жіноцтва львівської руської громади виголосила коротку а гарну промову, на яку відповів др. Могильницький, заявляючи радість, що укр.-руське жіноцтво бере живу участь в всестороннім піддвигненю нашого народа з тяжкого лихолітя.

По ухвалєню повисших резолюцій забрав ще голос др. Загайкевич висказуючи загальне обурєнє тим послам руської народности, що не зуміли боронити чести свого народа.

По коротких замітках ще кількох бесідників голова віча пос. Романчук замкнув наради відзивом до цілої руської суспільности забрати слово, а слово поперти ділом в сїм лютім времени для руського народа.

З піснями «Ще не вмерла» і «Не пора» зібрані опустили місце памятных і величавих зборів.

Промови посла д-ра Олесницького

на засіданю кр. сойму з дня 14. жовтня с. р. при розправі над звітом шкільної комісії.

(Конець).

Фреквенция руської гімназії в Тернополі була така: В р. 1901 було учеників 213, з того учило ся польського язика 129; в р. 1902 учеників 294, учило ся польського язика 173; в р. 1903 учеників 355, учило ся польського язика 324.

Того року число учеників руських, котрі учать ся польського язика, є так велике, що утворєно для них 11 відділів, а всіх відділів є лише 12. Если на 12 відділів є 11, в котрих учать польського язика, чиж може бути мова о ненависти молодіжи руської до суспільности польської. В тій самій гімназії тернопільській ходять всі майже ученики на науку гімнастики. Гімна-

стика відбуває ся в сали «Сокола». Не входжу в то, що специфічні обставини меж Русинами в Тернополі є такі, що сали «Сокола» тернопільського не є їм симпатична і не беруть участи в згромадженях, если відбувають ся в сали «Сокола», мимо того молодіж руська добровільно ходить там на гімнастику під командою польською. І щож кажете Панове на се, що межі учениками гімназії польської і руської, котрі учать ся там гімнастики, число учеників руських є більше чим учеників польських! І чи се також доказом ненависти? А учить ся молодіж руська гімнастики під командою польською, хотяй на просьбу єї прирєкли завести команду руську, а доси не завели. Говорить ся про ненависть, яку мають творити руські гімназії супротив суспільности польської і длятого є тенденция, більше руських гімназій не закладати.

Прошу Панів трохи застановити ся над тим, прошу поглянути в минувшість і з неї витягнути деякі внески на будучність, бо звісно, що минувшість повинна нас вчити передовсім на будучє.

Маємо гімназії руські від літ 20, хотяй руська гімназия академічна, яко низша, існує вже від літ більше як 40. Отже певний засіб інтелігенції ті гімназії вже випродуковали і прошу подивити ся, який той матеріал.]

Прошу, нас взяти під скальпель, прошу нас розанатомізувати і запитати, з якої гімназії вийшли всі політики антипольські, ті, радикальні, котрих ви Панове так не любите? З якої гімназії вийшли? З польської.

Всі ми тут, як сидимо, ми всі вийшли з гімназії польської! (Веселість). Ви Панове, нас так в наших польських гімназиях виховали.

А яких людей видали руські гімназії? Передовсім всіх, котрі тут займають катедри університетські, або кваліфікують ся на доцентів, або займають посади в наших інституциях фінансових і економічних. Всі то люди, котрі не мають ніякого діла з сьвітом політичним, з політикою.

От маєте Панове продукти польських гімназий і маєте продукти гімназий руських! Если минувшість має бути наукою для будуччини, то ми туткі власне єсьмо знаменитим аргументом за заснованєм гімназий руських. (Веселість).

Отже з вашого ставовиска а не з нашого повиннісьте Панове постарати ся о гімназії руські, бо они власне виховують таких людей, яких ви хочете мати, а не таких як ми тут. (Брава і веселість).

Прошу Панів! Если говорять ся про ненависть, то також треба ту справу оцінювати з двох боків. Не хочемо витягати, як дневники польскі осуджують поодиноких людей, але можемо оказати, що і в гімназиях польських нераз поступає ся дуже але з дітьми руськими. Хотяй можемо навести много під тим зглядом фактів, не хочемо з того витягати аргументів, бо якбиьмо представили вам факти, як поступають з нашими дітьми, тоби ваші факти в сьвітлі нашого матеріалу мусіли збліднути.

Один факт наведу, що в польській гімназії професор Поляк кинув зі злости руську дитину на стєпень і обкладаючи ю квіями, кричав: «Ти гайдамаку, тоби на Січ і Запороже, а не tu, wu wszyscy hajdamaki». Таких примірів ми маємо багато і міг бим цілий ряд навести, міг бим назви подати, а п. віцепрезидент ради шкільної краю певно би се признав, бо має відомість про ті факти.

Але я тих фактів не подаю, щоби не дражнити, бо провокация до нічого не доведе. (Брава).

А тепер ще одна річ, одно питанє. Приймім, що в школах руських дїє ся так, як дїється не повинно, що суть ексцеси. Але чи се є аргументом, щоби шкільні не закладати? Малисьмо перед двома роками випадок, як на одного з наших послів, п. Геца-Окоцімського, зробили атентат ученики шкільні польських в Тарнові. Чи се може має бути аргумент, що в Тарнові не треба жадних шкіль? Прецінь по тім атентаті, Панове, заложєно там гімназию польську. (Веселість). Прошу Панів, політика в школах бути не повинна, і тут в тій Високій Палаті повинни ми передовсім мати на увазі поправу шкільних відносин, а если є що зле в самій

школі, чи в руській, чи в польській, то рада шкільна краю повинна се зле зі школи усулти.

Панове! Ви кличте до нас: викиньте політику з гімназий! Згода, але якличу: «викиньте гімназии з політики!» Нехай про потреби нашої на полі шкільництва не рішає якась хвиля політична, нехай нам буде данє, що нам належить ся, щоби тая дитина руська образувала ся в ріднім язичі своїм, щоби проте не рішало то, що подобало ся тому або тамтому міністрови, сей або другий крок політичний зробити. А нині, коли квестиі шкільництва зійшли на поле політичне — тож не дивуйте ся Панове, що в гімназиях є політика. (Брава з лав руських послів).

Я вас задержав моюю промовою може і за довго, довше ніж мав намір, а зробивм се для того, бо нинька взагалі підносить ся опінія, вказуюча на значенє сеї дебати в справах шкіль середних, і каже, що се є хвиля переломова. Але зважте добре і запам'ятайте, всюду в суспільности суть еволюції, так і тут перелом мусить бути, але вся ріжниця в тім, під яким знаменем той перелом довернує ся. Коли від знаменем справедливости — тоді витворює він благодатні наслідки для краю, коли від знаменем ненависти, мести і шовінізму, то отворює пропасть для відносин цілого загалу і межі обома народами. Нехай єї мої слова запам'ятають ті, котрим лежить на серцю добро краю і тої землі, на котрій живемо. (Довтрєвали оплески і гратуляції зі сторони руських послів).

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчо о вирівнанє залеглогий, та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новим передплатникам вишлемо даром, о скілько запас вистанє, всі попередні числа з фейлетоном «Записки лікаря».

На грошевих переказах просимо дуже чітко виписувати адресу: «Адміністрация часописи Руслан».

НОВИНКИ.

— **Калєндар.** В неділю: русько-кат. Йоїла; рим.-кат. Всіх Сьвятих. — В поведілок: русько-кат. Артемія; рим.-кат. День задушний. — Вівторник: русько-кат. Іларіона Вел.; рим.-кат. Губерта.

— **Подяка і заява клиру олеського деканату.** Ваша Ексцелєнція Найвизлюбленіший Наш Архидіаконостас Найдостойніший Верховнику Галицької Церкви руської.

Клир Деканату Олеського відчувачи як найглубше ту найдоткливоїшу обиду, нанесєну Церкві нашій і Народу нашому польською, газетистичною академічною молодіжню, інспірованою і дізнаючою цілковитої апробати від загалу польської суспільности, котра не допустила наших богословів на виклади на університет, котра зогидила наші церкви, атакувала в найдакший спосіб наш семінар, котра бруталним способом, позбавлєним всякого релігійного чутя і найпримітивішого етичного встиду, не знаходячого з польської церковної сторони ніякого осудженя при нападі на монастир СС. Василянск цічною порою — приймає і оціняє з найглубшим признанєм і вдячностю зарядженє Вашої Ексцелєнції, котрим Ваша Ексцелєнція заборонила нашій духовній, академічній молодіжи ходженє на виклади на університет доти, доки не наступить від компетентної академічної власти се є від сенату університету у Львові повна сатисфакция за нанесєну їй обиду і насильство.

Клир деканальний олеський заявляє, що Ваша Ексцелєнція найдуть нас завсїгди готових до найбільших жертв в обороні прав і достойнства нашої Церкви і нашого Народу, хотяби нам прийшло ся за те і наше житє віддати.

Давидо Танякевич парох Закомаря, Віктор Єзерський парох Гумніск, Іван Березівський парох Переволочної, Іван Гарасимович парох Туря, Тома Дуткевич парох Цішок, Теодор Леонтович парох Чех, Яків Гутковський парох Ожидова, Олександр Левицький парох Олеська, Лев Селіньський парох Рожнева, Володимир Кальба парох Соколівки, Віктор Цебровський парох Кутів, Андрій Дольницький парох Підгорець, Іван Жєгалович парох Невиз, Михайло Захарчук сотрудник Сасова, Лев Тарнавський парох Підлис, Омелян Брояковський парох Боложинова, Филип Сьвергун сотр. екс. Ушні, Микола Копач парох Білого Камєня, Іван Потопник парох Бужка, Карпо Вінтовяк декан олеський.

— Заяви признання. З Теревовлі доносять: Зібрані на дні 27-го жовтня 1903 в Теревовлі Русини повіта теревовельского під вражінєм подій в соймі і на університеті почувають ся до милого обовязку вложити Іх Превосходительству Митрополиті Андрею заяву преданости і горячу подяку за мужний виступ в обороні покривджених Русинів. — Русини повіта теревовельского.

З Рудок. На вість, що рускі послы рішили для запротестованя против безаглядной політики соймової більшости зробити сецесию і віддали борбу в руки руского народу, шле грімке «славно!» — Народна організація рудецкого повіту.

— Політика ренеґатів. Супротив сецесії руских послів заняв «Галічанін» крайне упідлене становище. У вступній статі п. в. «Політика отчаянія» зараз після сецесії написав ось яквій памфлет, котрий підхопили радо всі польскі часописи: «Органъ національно-демократической партіи, «Діло», назвавль яичную демонстрацію въ львовскомъ университетѣ «дѣломъ роспуки». Судя по рѣшеніямъ сеймовыхъ пословъ руской народности, они также пустились на дорогу отчаянія. Сеймовымъ посламъ, «представителямъ народа», не пристойтъ воевать съ своими противниками тухлыми яйцами, но за то они выбрали другой путь — сецесіи и сложенія посольскихъ мандатовъ. Какое значеніе имѣетъ то радикальное постановленіе русскихъ пословъ? По нашему мнѣнію, оно есть послѣдовательнымъ продолженіемъ людьми, которые должны быть разсудительными и зрѣлыми, той политики отчаянія, какую начали яйцами — въ буквальнономъ смыслѣ ab ovo — горячекровные и неопытные студенты. Значить, русскіе послы утратили то самообладаніе и ту разсудительность, которые необходимы и въ мелкихъ дѣлахъ, а тѣмъ паче въ такихъ важныхъ, какъ заступничество интересовъ цѣлаго народа».

А вже вчера замістив «Галічанін» вступну статью, яку вже затитуловав «Роковая ночь», а в якій ось як висказує ся про значіне тої самої, осмышленої і осудженої ним сецесії: «Вчера, 16 (29) октября, русские послы галицкаго сейма оставили это законодательное собрание и заявили, что складывают свои посольские мандаты. Передъ выходомъ ихъ изъ сали засѣданія предсѣдатель русскаго клуба д-ръ Е. Олесницькій прочиталъ заявленіе, въ которомъ обосновалъ поступокъ русскихъ пословъ. Съ какой бы точки зрѣнія ни посмотрѣть на это событіе, оно есть и будетъ знаменательнымъ явленіемъ и не останется безъ вліянія на дальнѣйшее развитіе польско-русскихъ отношеній въ Галичинѣ. Будетъ ли вчерашняя ночь началомъ улучшенія тѣхъ отношеній, или усиленія и нынѣ уже ожесточенной національной, религиозной, политической и экономической борьбы, это вопросъ недалекаго будущаго». — Задля браку місця оставляємо коментарі до сеї метаморфози на пізніше.

— Вшехпольска етика. Між иншими неполітичними нечеснотами, які Вшехпольки пересадили на галицкій ґрунт, є також і брехливість, яка в Іх органі Slow-i polsk-im доходить вже до безсоромности. Прямо бреше в живі очи, числячи на легковірних і на подідних собі безличних брехунів, а не звертаючи зовсім уваги на те, що кожний чесний і справедливий чоловік мусить з обридженем відвернути ся від такої погани. Сноє тіє honorowo, byle zdrowo! — кажуть собі Вшехпольки і копи тільки Іх інтерес ішов, допускають ся всяких можливих лайдацтв. Нема дня, щоби Slowo polskie не подало якусь нову брехню на Русинів, виплекану в помисловій, а безсовісній мозквінцї своїх редакторів. Між иншим авернули вистре тих ложних видумок на достойну особу о. митрополита Шептицкого, і трактуючи єго як арадника польскої народности (!), дають волю своїй пашквілянцїй насїї. Волямо не розпрավляти ся з ними памфлетистами, щоби не потребували повторяти Іх низьких та ложних видумок. Вдячність і любов для свого Владика і ті горячі заяви для него, яких ми були свідками вчера і які надходять з усіх сторін краю, стануть єму сторичним надолуженем за ті ключки, які на шляхотній та знеслій дорозі єго пастирскої діяльности сїють єму злобні руки ворогів руского народа.

— Ювілей Лисенка. Ювілейний комітет Лисенковий уконституовав ся 20. жовтня. Всі львівські Інституції і Товариства українсько-рускі, як і редакції вислали своїх відпоручників, в числі 28. Головою юв. комітету вибрано односторонно радника Анатоля Вахнянина, заступником проф. Ілю Кокорудза, секретарем п. Мирона Масляника, скарбником п. І Яремкевича. Комітет запротестує ювілята до приїзду до Львова на ювілейне торжество, котре відбуде ся в днях 7. і 8. н. ст. грудня сего року. На засіданю комітету 29. жовтня рішено запросити всі укр.-рускі Товариства в краю до вложеня адрес ювілятові. Устроєне концерту в дні 7. н. ст. грудня поручено «Союзомъ співачких і музичних Товариствъ» у Львові. Ювілейний комітет поділив ся на три секції, іменою на секцію, що займе ся устроєнем академії (в полудне 7. грудня); секцію кватерункову для розміщеня членів-Боянів, що возьмуть участь в концерті, і секцію пирову,

що займе ся бенкетом поконцертним. В склад першої секції вийшли з вибору: проф. унів. др. К. Студинський, адв. кр. др. Ст. Федак і проф. І. Кокорудз. До комітету кватерункового вибрано з правом кооптації: п-ну Ем. Крушельницку і пн. Йос. Доманяка, М. Масляника, Білобрама і Гресяка. До послідної секції вибрано пн.: Вітошинського, Крижановского, Гресяка і Яремкевича. Рішено вкінці просити Товариство педагогічне до зааранжованя представленя Лисенкової «Кози-Дереви» ученицями Інститута. Представлене (для молодшого покоління) відбулось би 8. грудня.

При сій нагоді просимо ще раз управи «Боянів» в Коломві, Святині і Бережанах, щоби зволили в найближшій часі відповісти на питання, поставлені до них від виділу «Союза». Проба генеральні до ювілейного концерту відбудуть ся 6. н. ст. грудня (в неділю вечером о 7. год.) і 7. грудня (в понеділок рано). В полудне 7. грудня відбудеть ся академія, а вечером (о 7. годині) громадний концерт, відтак пир в честь ювілята. Ві вторник (8. грудня) відбудеть ся згадане представлене (час буде означеній пізнійше). Управу концерту вложено в руки о. Остана Ніжанковского. «Боянамъ», що зголосили свою участь в концерті, виславо вже хоральний репертуар. Програма концерту в подрібна буде оповіщена в газетах. — Управа ювілейного Комітету.

— Пригадка. В понеділок 2. листопада о 4. год. пополудни відбудуть ся загальні збори «Народної Торговлі».

— Проби концертів членів «Льв. Бояня» відбувають ся правильно в вторники і пятниці кожного тижня (мішані), в четверги (мужескі) дочно о 7. год. вечером в комнатах «Бояня» при улиці Трибунальській, ч. 6.

— Поминальне Богослуженє за бл. п. о. Дра Омелана Огоновского, бувшого професора Рускої мови і письменства на львівськїм університеті, відбуде ся заходом Родина Рокійного в понеділок дня 2. листопада с. р. о 9. годині рано в Успенській церкві.

— Вечерниці з танцями. Товариства «Кружок українських дѣчат» і «Сокіл» устроюють дня 3. листопада в великій сали «Народного Дому» у Львові вечерниці з танцями. Стрій вечерковий Вступ за запрошеннями. Музика 30. п. п. Вступ від особи 4 К., білет родинний (3 особи) 10 К., галерія 1 К. Початок о год 9:30 вечером.

— Цісар жертвував з власних фондів 200 К запомоги на докінченє будова церкви в Стогині, брідского деканату.

— Економічна нарада. У С. Е. Митрополита Шептицкого відбула ся онаді нарада в економічних справах, при участі пн. Барвіньского і Олесницького, директора залізниць Вербицкого, директора гіпот. банку Ляваруса, д-ра Колішера, Дзівиньского, Бачевского, Стесловича і Баталія. На основі проєкту дир. Вербицкого уложено квестіонар до парохів руско-кат. єпархії львівської в справі дотеперішної управи і перерібки лєну і конопель у східній Галичині. Відповіді на сей квестіонар доставлять матеріалу в цілі підняти ширшої акції для піднесеня управи та перерібки промислових рости. Др. Баталія звернув при сїм увагу, що краківське рільничє Товариство займає ся інтензивно справою управи лєну в західній Галичині, та що було би вказаням засягнути там інформації про дотеперішну акцію та зроблені досьвіді. Обговорено дальше справу організації торговлі і вивозу поккладків та дробу. Взагалі всі годили ся на се, що було би пожаданим, щоби селські крами та торговлі заняли ся скупованем поккладків на більшу як доси скалю в комерціальный спосіб та лучили ся опісля в повітові, чи окружні звязки торговельні, котрі би зібрані крамарями поккладки, в більших скількостях продавали на експорт, гуртівникам. Потреба рівнож розпочати виховавчу акцію в напрямі піднесеня раси дробу, улїпшеня способу торговлі та кормленя, як також поученя людности, як взагалі належить обходити ся з поккладками, як артикулом торговлі. Стверджено також, що в наслідок холери дробу в Росії і замкненя російско-німецкої та російско-австрійскої границі для російского імпорту дробу, пошат на галицкій дріб в сторони Німеччини останними часами незвичайно зріс, супроти чого квестія обниженя автономічного цла німецкого на дріб є в принятім трактаті торговельнім ще більше актуальною. Подібно як що-до поккладків дав би ся зорганізувати також збут инших убічних продуктів сільского господарства, що супроти конечної зміни систему господарства, а перед усім супроти щораз труднійших условин управи збіжає стає ся щораз більше господарчою квестією першорядного значіння.

— Язык урядовий львівского магістрату. Патріотичний збіс і безглузд польских шовіністів щораз дикийші. До передуючих в шовінізмі всепольским належить безперечно львівський магістрат. Всюди і во всім визначує ся тенденція магістрату, показати перед світом, що Львів, столиця галицкої Руси, єсть містом наскрізь польским. Тому то радники магістратські з любезним бурмістром на чолі, віднасили свої чере-

ва руским хлібом тут на галицкій Руси, раді-б за всяку ціну затерти й слід, котрий би пригадував руске імя. До тої своєї цілі прямують ріжними способами, послугуючись в своїм безправю як звичайно ложью, ложью і ще раз ложью. І так в звісній справі що-до уживаня языка урядового в тутешнім магістраті польскі шовіністичні письма донесли, що перед тим в львівськїм магістраті був язык німецкой урядовим, а лише на желанє сторін давано одвіт по польски або по руски. Се не правда. За часів т. зв. «німецких» вправді урядували магістратники по німецки, однакож руский язык всюди в засаді був шанований, а всякі розпорядки німецкі рівночасно оголошувано по руски і по польски. Знаємо се від старших Русинів з всею певністю, що розпорядки в рускїм языкі печатані кирилицею, були розліплювані разом з німецкими і польськими на рогах улиці міста, прим. в рр. 1864 і 1865 за бурмістрованя Kröbbla. Так тривало аж до року 1870, коли то «праца органічна» на нещасній галицкій Руси тій нашій не-своїй землі, галацким грибом розросла ся і щирійше притиснула до груди «браті Русінуф». Від того року руского письма з магістрату редактованого ніхто не бачив. Замітно, що те вехтованє руского языка в рускїй столиці галицкої Руси перейшло зовсім тихо і жадного протесту із сторони Русинів не було. Се однакож поясняє ся тим, що тоді заступали Русь «тверді», а від тих «патріотів» годі було чогось иншого надїятися. Не чуючи ся діткненими в своїх «патріотических чувствіях» они навіть не торкали справи урядового языка магістрату рускої столиці Галичини «ібо господинове, иже во львовскомъ магистратѣ, готовы еще возмутити ся или даже образити ся, тому заблаговременно дожидаты подобаетъ, неужели магистратъ самъ надумаетъ ся и станеть писати на удобу понимаемомъ русскомъ языкѣ соблюдая историческое „ѣ“, какъ или якъ слѣдуетъ». Тимчасом магістрат щораз красше надумував ся так, що тепер навіть на картках роздавних властителями домів окрім польских написий поміщені німецкі, тільки рема руских, начеб справді в Львові зовсім не було Русинів. І ніхто-б і не порушав того негідного поведєня славянских «братчівів», колиб не жалоба д-ра Яр. Кулачковского, «мягкого», котрий задрєний до живого зовсім безтолковим, глупим і диким вехтованем руского языка в магістраті рускої столиці не віднісє ся до міністеріи. Чи тая справа рішить ся так, як се требує справедливості, покаже будуччина. Поляки, правда, тепер мають власть в руках, а яко коротковорі політики уживають єї в некористь польского народа, кермуючись заслїпленою лютию проти всего, що руске. Та не поможуть всякі шовіністичні вчинки всепольских затїйників, правду можуть замутити на хвилию, та всеж она в слушний час мов олива вийде на верх і окаже свѣтло, що східна Галичина то Русь, а Львів то столиця тої же Руси. H.

— Найдено. Полишену торблянку дамску з грїшми в Комнатах «Льв. Бояня» по пробі в пятницю, можна відобрати в канцелярії Товариства.

— Дрібні вїсти. З днем 1. листопада отвїрає ся новий уряд почтовый в Парищу, надвірняньского повіта. — В народних школах у Львові є 15.900 дітйи в 324 класах. — Равенній Брікнер в часі виборів заряду Каси хорих в Станиславові, помер вчера в шпитали.

Пам'ятаймо на Товариство зпомоги церков імени св. Петра у св. Юра у Львові і вступаймо громадно в єго члени. — Членська вкладка вносить: 1 К від особи а 5 К від церкви, громади, брацтва, товариства і т. п. річно і 1 К вписового одноразово.

Телеґрами

з дня 31. жовтня.

Будапешт. Ліберальна партія на вчерашній конференції прийняла односторонно еляборат «комітету 9» разом з предложеними графом Тісою змінами. — Гр. Тіса виїхав вчера вечером до Відня і нині буде на авдїєнції у цісаря, аби вложити звіт з політичного положеня і предложити монархови склад нового міністерства.

Опава. Шлеский сойм замкнено нині. Поля. Краєвий маршалок Істриї з причини обструкції в соймі вложив уряд маршалка.

Франкфурт. Frankf. Zig доносить, що Росія має приступити до бруксельскої цукрової конвенції.

Білгород. Сербским послом у Відні іменований Михайло Вуїч.

— Виказ фантів присланих на лотерию „Сокола“. Вп. Левицка в Коломиї кошачок і папір листовий; Брон. Дрималиківна в Коломиї виш. націтник, виш. притискач, касетку зі ззеркалом, фляконик на цвѣти; Софійка Коблявська вис. серветку; Евген Спужарський 2 касетки паперу листового; Олена Жураківська рамки; Н. Н. рамки; Ольга Жураківська папір листовий, флякон, підставку під годинник, 3 виш. краватки і рамки; Геня Ясеницька каламар, папір листовий, касетку з приладами до шиття; Носалевич пам'ятник; Ольга і Лідія Онуферко мальований таріль з террокоти; Зоя Ясеницька мальовану скляну коробку, гафт. таблетку; Зоя Чесник 3 флякони; Наталія Ревакович каламар; Богдана і Олена Дзеровичівні 2 вставки і пару пантофлів, Автін Строкоп лямпу і фляшку перфуми; Теодозія Казновека 2 краватки, 4 пр. творів музичних; Евгения Гарасимовичева ручник; Ірина Шухевичівна 2 ручки і рамки; „Сокол“ бранзолету з балю Фільгармонії; Ілько Яремкевич 5 рамок; Емілія Фіцалович вис. сорочку; Сень Горук 2 кльози (вазонки); Н. Н. з Заложець ножи десерві, касетку паперу; Кикилія Мілерова пушку гербати; Вільгельміна Шувицька пушку гербати; Іванна Яновска 2 статуї; Ніза Поповичівна блюзку до сорочки; Марія Левицька гердан, бомбонерку з цукорками, фляшку малинку; о. І. Левицький пуделко з папіросами; Мальвіна Сивак флякон і хусточку шовкову; Андрей Соневицький прибори до куреня; Йосиф Левицький ланцюшок до годинника; Теодор Іваницький 2 коштики; Стефанія Сальоб коврик фір.; Сахрип Львів 2 різьблені ручки до пер.

Гришми зібрано: о. Ласійчук Кон Петрів 2 К, Семен Ручка 5 К, Михайло Петрицький 10 К, др. Сивак адюнкт судов. 2 К, др. Ероним Калитовський 4 К, Володимир Кекиш 2 К, Стеф. Юрків 2 К, А. Баран 1 К, Венедикт Крупка 1 К, Псевдо-патріот 1 К, о. А. Уляницький 2 К, о. Ф. Назаревич 2 К 20 сот., др. Соневицький 2 К, о. Балько 60 сот., о. Брукович 1 К, Проскурницький 1 К, Пашковський 20 сот., Косів 20 сот., Н. Юрчак 80 сот., Вишневський 20 сот., Скорода 20 сот., Мочульський 1 К, Стернюк 1 К, Церковняк 1 К, о. Фльорчук 40 сот., о. Амвровий Січницький 2 К, Володимир Фялковський 1 К, Аллерганд 1 К, Савула 1 К, о. Левицький 2 К. — Всіх фантів зібрано 676, а готівки 605-48 К. Дякуємо Вп. Жертводавцям за підпертя нас на-

ших змаганнях і повідомляємо, що небавом вже вийдуть льоси лотерії в виді переписних листків по ціні 25 сот. за штуку, про що Вп. Родимців часописями повідомляємо.

А. Будзиновский.
голова.

Денис Кучика,
справник.

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

← Від 16. до 31. жовтня 1903. →

величава програма:

Відділ I: 1) Увертура. 2) Alfons Marsano, трансформаційний акт на дроті. 3) Harry i Fredy, пародисти чародіїв. 4) Rhoda Burnhill, англійська співачка і акробатична тансерка. 5) The 3 Robertos, ексцентричний акт музикальний і віртуоз на фуярках. 6) Людвика Deval, тирольська субретка. 7) The 3 Georgis, комічні акробати: „Сцена на літнім побуті“.

Відділ II: 3) Орхестра. 9) Дружина Blackley, галерія живих образів сучасних майстрів. 10) Rozsika de Uhornay, угорська субретка. 11) Maxini i Antonio, уличні музиканти. 12) Людвиковський з новим репертуаром. 13) Америанський біоскоп. 15) Концерт повної військової орхестри під управою свого капельмайстра.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділю і свята 2 представления о 4. год. впол. і 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Гамбург-Новий Йорк Гамбург-Галіфакс (Капада)

Відвіди кораблів два рази на тиждень. Про відвіди до Галіфакс повідомить ся в належитім часі. Осінній плин скорих і поштових пароходів:

16. вересня	Мольтве
18. "	Патріція
23. "	Фірт Бізмарк
25. "	Фвиція
28. "	Дайтшлянд
30. "	Бліхер
2. жовтня	Преторія
7. "	Августа Вікторія
9. "	Граф Вальдерзе
16. "	Палаяція
23. "	Мольтве
30. "	Пенсильванія
31. "	Дайтш янд
4. листопада	Августе Вікторія
6. "	Патріція
13. "	Бліхер
20. "	Преторія
27. "	Граф Вальдерзе
4. грудня	Мольтве
11. "	Дайтшлянд
11. "	Пенсильванія
18. "	Патріція
25. "	Бліхер

По всякі інформації, як ціни переїзду, дорогу, належить звертати ся до нашої державно-концес онованої фірми, котра на всякі запитання у всіх мовах дає точні відновди.

З поважанем

65(9-17)

Фальк і С-на

Falck & Co. Hamburg, Brandsende 23a.

Неустаюча Гіперпродукція

Ще більше однак в застрашуючих до неї відноснах ествуючий слабий попит

Полекші в сплатах після умови

При плаченю готівкою 3% опушту

Повної готівки не вимагає ся

Полекші в сплатах після умови

нагромадили в численних фабриках і на ринках величезні припаси товарів, через також систему і поклик: „повної готівки не вимагає ся“ і „полекші в сплатах можливі догідні“.

наша загально звісна, а головни в Галичній почесно астана фірма, яка прийняла собі яко засаду пр давати товари добрі бо без конкуренції низьких цінах, прийняла собі

Наші низькі ціни

викликають сензацію

Наші низькі ціни

викликають сензацію

Портієри штука кор. 1-30, 2, 3, і висше.
Хідники метр по 30, 50 70 сот. і висше.
Дивани кімнатні 200/300 по кор. 11, 14, 18 і висше.

Фіранки коронкові пара кор. 2 50, 4, 6 і висше.
Кількасот решток хідника по цінах казочних.
Дивани церковні і перед вітварі в великім виборі

Дивани стінні 100/200 по кор. 6, 8, 10 і висше.
Коци флявелюві 150/200 по кор. 4, 6, 8 і висше.
Капи на стіл по кор. 3 50, 5, 7 і висше

Диванки перед ліжка по кор. 1 40, 2, 3 і висше.
Капи на ліжка по кор. 4, 6, 8 і висше.
Лінолеум і церати в великім виборі.

Крім тих вже наведених, поручаємо головни иш багато заосмотрений склад знаменитих родів портієр, фіранок коронкових, стор. апаісационних, кашінів, хідників льоняних і кокосових до кімнат, на сходи і на коридари, дальше деревонних диванів і перед вітварі, диванів до сьвітлиць, до Удалень і до дїточих кімнат, диванів стінних і диванків перед ліжка і „ангорас“, коци флявелюві і новляних системи проф. Егера, коци до подорожж, коцдер, кап на ліжка, на столи, макатів і як взагалі всяких артикулів декораціонних. Великий запас правдивих перських і орієнтальних диванів по цінах без конкуренції низьких.

Жадаючи кредиту, конечно треба вперед вас устно або письменно повідомити, на які товари рефлектует ся, та в який спосіб дотична квота має бути сплачена. В цілі докониати потрібного закупа, просимо ласкаво звернути ся до нас лично, а коли мешкає ся поза Львовом а приїзд до нас не буде вигідний, просимо ласкаво звернути ся до нас листовно.

За надісланем поштової марки на 10 сот. шлемо на жадає наш богато ілюстрований ціник диванів, портієр, фіранок, хідників, церат, лінолеум, нагортон на отомани, накривал на столи і ліжка, коци до подорожж і до санок, дерон на коні, новдер, го-белінів, макатів та інших декораціонних товарів, біля мужеского, дамского і дитинячого, шифонів, полотна, біля столового та інших потрібних артикулів.

Листи і замовлення належить адресувати:

Товаровий Дім „Au Louvre“ у Львові, ул. Сикстуска 6. (Пасаж Гавсмана). 63(9-19)